

cm
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

Det här verket har digitaliseringen vid Göteborgs universitetsbibliotek.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.

All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.

This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

lige vinsterne utbetalas utan aftörning. Om tiden
och rumet til Dragningen får jag ytra mig framdeles.

Om någon Student åstrandar Condition här i
staden, emot en lön af 100 till 150 Dal. Silfum
anmåle densamme sig antingen hos mig eller i
Dryckeriet.

Uti Stockholms-Källaren åro friska Berg-Ostro
ankomna; men om de redan wandrat sin wág, ell
ännu finnas, kommer an på försök.

De som åstunda at få sina barn hmpade i Ju
murare Kopp - hmpninghuset näste vår - termin, så
kas innom den 15 Mars anmåla sig hos Herr Co
Didric Engelhardt.

Kättelser.

Uti Götheborgska Magasinet N:o 6. s. 87 är
hel rad utelemnad, som så lyder: Sill, i södre Stora
gården insaltad, 3489. Samma sida 18 rad sju
Hagarne: detta wil Herr Borgmästaren Well
man hafwa, enligt Acta Publica och almnåna D
let, åndrat til Haga. Sidan 88, r. 13 står Stora
lås svåra. Detta war et trykSEL. Samma sid
r. 14. står skalar: detta Fal, efter Sveriges L
ästrifwås själqr. Se Bygn. B. 23. C. Så in
säges det eck i Roslagen, där de fleste sjöhundar sät
gas. Jag för min del wördar Sveriges lag, som
en ojäfagtig regel för min lesnad; men bokstävero
tills widare efter bästa wett. Imedertid anmåla
af Herr Borgmästaren, at hela Dannemark elle
Selland, och på gammal Danska Själland, har
namn af Sel, hwaremot det Svenska Själ hvarar
Ån om Selqnd har sin afledning ifrån See, eller Sj

Götheborgska Sagafinen.

Lördagen, den 23 Februarii 1760.

Geographist beskrifning öfwer det Poe
tiska landet *.

Poesien är et af de vidsträckaste och folkrikaste
länder. Det gränsar i öster til Wältalig
heten; i söder til Målnings-udden och Bild
huggeri-landet; i väster til Musiken, och på
norra sidan följs det af Lårdoms-hafvet.

Det indelas, som många andra riken, uti Öf
wer- och Nederländerna. Hög-poesien be
bos af et slags alsvarsamt folk, som hafwa en
myndig mine och styrkiga pannor. Deras språk
och uttal, är i jämforelse mot de andra Provincer
nas, som Nyköpings emot Göingarnas. Män
nerne äro där gemenligen hälstar til procession. Det
är lapri för dem, at med et enda hugg klyfwa i
tu en jätte, som är järnbesmidd ifrån husrudet til

H

fot-

* Detta är öfversatt utur Choix Literaire, af Vice
Direcioneu vid Allmägens manufaturwerk, Herr
Magister Dryren, och införtes med någe.

fötterna. Hwad deras Fruntimmer angår, så sätterjnar icke helswa solen, at liknas vid den fula ibland dem. Håstarne i denna orten löpa sortare än helswa vådret, och trädern räcka ånda upp Svärna.

Huswudstaden i denna Province heter **Hjelte-Quåde**. Han är bygd på en sandig och obehaglig mark, den så människor vårdar sig at upodla. Man påstår, at denne staden är större än Ninive. Det kan med säkerhet ságas, at de som welat översvara alla des gränsor, hafwa trötnat förr, de näde sit ändamål.

Invånarne, så väl hår, som i almänhet öfver hela landet, åro ej så nogräknade, om icke alt hwo de sága är sant. De roa främlingar med näfama fagor, dem de affästa ganska alswarsamlig och på et angeläget sätt. De åro mycket måne, ledsgaga myskne resande til en Homers och Virgil uråldriga griftrivård, eller til de minnesmärken som mest affädes åro upreste til Telemaks åminnelse.

Det obehageligaste i denna Staden åro de tor, utmaningar, flagsmål och blodbad, som man allestädés formärker. Men detta bedröfweliga Stadspel upphörer, så snart man sadt foten in i den stora Förstaden, som kallas **Romaner**. Den öfver

och ständiga gåstebed; ingen främmande slipper från dem, innan han waret med vid fem eller sex af de prägtigaste bröllop.

Utom denne Förstaden ser man på alla sidor ganska höga, hwassa och branta klippor. Det är Tragödien, et besynnerligt land, där man allestädés finner lemnningar af några gamla ståder, hwars öfrwerlefvor ånnu åro wakra. Så snart man kommer dit, blir man strax intagen af ångslan, och invånarne synas så grymme och blodtorstige, at åfven Fruntimren slås med en olyklig, som stikes ihjäl eller tager in förgift.

Uti samma Province war ock et förtusande Slott, vid namn **Opera**. En Italiensk trofkarl hade sätta lagt an det, at det åfwen, som huset Loretto, kunde flyttas öfver hela verlden. Men sedan tiden, och årställiga tilfälligheter bortskämt Architekturen, och förszagat Guarnisonen, ságes et partit lätta troppar ifrån **Burlesque** (en Province som gränsar in til Nederpoesien), hafwa intaget det samma. Desse inkräftare hafwa sedermora förbytt desh namn uti **Opera-Comique**.

Icke långt ifrån detta Slott ses, på en ganska angenämt ort, den gamle staden **Lustspel**. En naturlig sinak för målning har almånt utbredd sig i den wakre Staden. Det är illa, at man stundom betjenar sig af denna konsten, til at på et begårdande sätt måla åfventyrliga ting. Hvar och en inbyggare roar sig gerna med sin grannes swagheter, utan at mycket fråga efter, om han hies ej sig. De hafwa alle rest wida omkring, och är häftige ålstare. All sin tid fördrifwa de i nögen

Staden är indelt i fem qvarter. Wid hvarvera blir man emottagen af en hop spelman och stundom dansare. Ingången til Staden svaras af et Citadelle, som efter det landets talesätt kallas Förespråk. Här blir man anhållen innan man får gå in i Staden; och det til den ådan, at en främmande stal inhemta hvarav godt du uti finnes, och huru han under sit vistande därstades stal flicka sig. Denne fansen är annars änad at hålla Staden i säkerhet emot anfall af Critique, en löslig och illak nation, som altid förfogt mot Poesien.

På slutningen af en högd visar sig en anna Stad, wid namn Tragi-Comedie. Man står, at denne med tiden stal tävla med den förgående; men sönkt de fornämste personer gjort detta förslag, har den doch ännu ej welat lyckas.

Neder-poesien stilles ifrån den Höga genom sinra ödemarker, som efter Swenska talesättet heter Sundt förmöst, en slags öken, där man finner hvarken stad eller by, utan allenast några fåvor här och där på fläckerna. Det är för öfver den mäkraste orten i riket; hon alstrar till ömning alla liswers förnödenheter. Invånarnes fatti dom i denna eljest rika orten härrörde i början därav, at vägarne woro så trånga och osämme, at ändteligen därav, at man hade så ondt efter måltider och glänsande chimerer; och ändteligen somma i mä

i vällustens armar. Hå bry sig om at gå där utur och sätta sig ned i den nästgränsande öken. Hufwudstaden i denna åsventyrliga Provincen heter Elegia. Den är omgiswen af grottor och båckar, klippor och stögar, där de enflige innebyggare utan uppehåll spätsera, och göra bergen förtroende af sin kärlek: varandes så rådde, at blifwa af dem bedragne och förrådde, at de ofta besvärja dem til at hålla en tysthet, som klipporna aldrig tänkt at röja.

Hela landet Poesi watinas af tvånnne floder, som heter Rím och Råson. Denna löper hel och hållnen igenom Sunda förmostets öken, och därav kommer at man så litet söker til hämne. Den förra har sit ursprung wid foten af berget Ursel. Et på des strand med mycken fägning upbygdt slott, wid namn Lapri, upphåller månge resande.

Den Provincen, som man här kommer at beskrifva, är mycket öfvervuxen af den stora Dumhets stogen, hvars tråna stå så tåte, tjocke och med grenarne så flatade i hvarandra, at solstrålarne aldrig kunnat tränga sig därigenom. Den är så gammal, at man gör sig samvete öfver at nedhugga något enda träd.

I nägden af denne fog ligger Imitation; et ganska widsträckt och ofrugbart land. Des inbyggare äro utsattige, och lisnåra sig med, at hålla efterförd och pläcka ax på andras äkrar, hvarföre de wisa foga erkänsla.

Poesien är at norra gränsen ganska fall. Hon bebos där af små och så inhilste grålar, at om matt

wil höra på dem, skola de aldrig tala annat än Latin, och i en hel tima prata om et ord, eller tankunge, som på hundrade fått omstöpes. Hjä ligga de små städerna Anagramma, Aerosticha Enigma, och några andra, som ej lona mödan att se. Det märkvärdigaste i denna Province är att man svårligen tråffar där en gammal männa sjä, emedan alle dö i sin ungdom.

Poetiska riket är, som sades, på detta sidan omgivvet af Lärdoms-hafvet. Något ifrån stranden, ser man Satyr-ön, som höret under samma rike. Hafvet, som kringföljer denne ö, har i sig en myckenhet af öfvermättan bitter och stickande salt. Detta är til åfventyrs en ibland orsakerna, som göra des inbyggares temperamen sa gallesult, och deras sinnelag så starkt och bitande. Den har icke deß mindre en stad af bättre character. Då denna ö war under de Romares Herravälde, styrdes staden af en som het Juvenalis. Han lemnade där efter sig en smak i godt och sam som ånnu ej gådt aldeles förlorad.

Jag kunde vidare tala om halfon Epigramm som slutar sig i en ganska spetsig udde; jag kunde nämna huru hofvet haft i canke, at upbygga p det där intil belägna berget et slott, hvilket skulle hetta Laureat. Deß Commandant skulle haft försande göromål. Man såg huru ständigt i myckenhet små bitar, afföndrade ifrån åtskillig ställen, och som woro helswa lättheten, flöto på vatten hit och dit, och hotade stundom stranderna det Sunda-förnustet; göromålet blef nu,

hindra alla dessa sonnetter, madrigaler, visor, m. m. at flyta i land på dessa stränder. Men efter märe rön, har man funnet, at det icke hade stor fara med sig, om de skulle landat.

Nils Dahl, Författare til Beskrifningen öfwer Borås, talar med några ord om den uti gamla sagor bekanta Mariå Källa, som ligger en half mil söder om Borås. Saken har sin riktighet; men fornheten förtjenar närmare tifshyn. Kämpewisorna tilläggia denna källa, om icke omögeliga, doch otroliga Mästerstycken; såsom til exempel, at en i stycken sönderhuggen Männishjo-kropp åter blifvit helad, sedan man twättat hvor stump i Källan. Nu för tiden har hon den gamla och vanliga Wattukrafsten öfrig, nämligen at släcka törsten. Men hwad talar jag om en, då jag bör ihågkomma 2 Mariå källor? De kallas både i Kämpe-wisorne, och af folket på orten, Majebo-källor: belägna uti Marks härad, Seglora Herdådöme, Kinnarumma socken, och västra Wiks ägor. Ånnu finnas här gamla wedermålen efter anseelige Murar, ehuru de öfverflyggas af en stor Furustog. I den ena Källan, som är inom muren, brister ofta Watten, för det hårda hålleberget, och därav hångande svagare ådror. Den andra ligger neder om muren, är både djup och wid, och håller altid Watten. I sagorna talas oft om Majebo-Kyrka: til densamma ståntes fördom en Klacka, för hvilken Hellelied, en Konga-Dotter, blifvit

blifvet sälbd. Om jag säger, at samma Kyrka och Kläcka stadt härstades, stadas förmödeligen ingen därmed. Att rika offer fallet vid denna Källa, visste de 3 därtill bygda offerborden. Låkare-lönen har nog astaget i sednare tider; ty sedan Bonde-käringen twänt i smyg sitt skubarn i denna Källa, brukar hon en ej widstapelig hushållning, att ofra den alrauslafte lärsva, som barnet ägt. Om Källorna dölja något helsosamt, och Mineral-watten, skal jag ej för den na gången åsödra.

E . .

Översättning af den bekante Latinis Sången: Stabat Mater dolorosa, &c.

Christi Moder, högst bedröfwad,
Åf all jordist trost bedröwad,
Stod vid Korset, när hon sitt
I Esum såg försästas, straffas,
Att osz friden skulle stallas,
Som, ty vårr! vi hade mist.

Skulle man ej bitterr gråta?
Skulle ögon ej bli våta,
Om, med häinne, man fick se
Den osz fräst, för osz hudsängas,
Hästigt ångslas, plågas, hängas,
Utså jämmar, ångst och we?

* Om översättningen är på sina ställen något fet, innehålla de samma någon Påviske Helgon-dyrkt vidskepelse, eller annan wifarelse. För öfrigt är det festlaget enhanda i bågge flängmålen, och läter ledes upfsöra sig med den vanliga musiken.

Herd

Herde! du, som led för faren,
Låt mig flygta til de saren,
Som dig tråffat, att jeg mig
Må från verld och fotter Pilja,
Lefwa enligt med din wijsa,
Och beständigt ålska dig!

Låt din smalef, nöd och smärta
Så få verka på mit hjärta,
Att jag jämst tar del däri!
Låt mig fram til Korset hasta,
Att få där min bördha kasta,
För att ewigt blifva fri.

Låt din död, mit lis och Hässa,
Mig ifrån fördersver frälss,
Och din Blod bli Själens spis,
Att jag jämte dig må årfrova
Hwad du welat mig förvärswa,
Ewige Himla-Paradis!

C . .

Lårla Småsaker.

Jag påminner mig icke rättare, än at jag någon stades funnet afledningen til örten Sassafrilla, eller Linnæi Smilar. Hon skal hafta sit namn af Spaniska ordet Sarza, törne, och Parillo, en Låkare af samma nation. Kan någon säga mig, hwad numer örten Silus eller Silum, som de gamla windrinkare brukade, har i Linnæi rike?

E . .

H 5

Medan

Medan en Linnæus nämnes, wil jag inrycka
Epigramme, som gjordes öfwer honom, då han
ånnu var ledamot allenaft uti sju lärda samhället.

Mæoniden septem coluerunt Oppida Civem.
Linnæum totidem docta Lycæa suum.

Nu faller jag på en annan tanke:

Sufficit, ecce, novem Linnæi cura Lycéis:
Taliter & Musis Delius ipse novem.

Stads-nyheter.

Uti N:o 3, s. 42 och 43, nämde jag de waror
som blifwet från Götheborg utskippade förtedet år
samma åmne blef uti N:o 6, s. 88, til en del rit-
tat, och til en del uprepas. Ändteligen får jag
vid Artikeln om Götheborgska utförslen tillägga si-
mycket betydande N:o. nämligen försälningen af ut-
skippade Ostindiska waror. Denna summa stiger
för år 1759 up emot 50 tunnor guld. Ty til Am-
sterdam hafwa waror asgåde samma år för 248449
Dal. 30 öre S:mt, och til Hamburg för 848003
Dal. 1 öre. Dejutan til Middelburg för 398498
Dal. 16 öre, och ändteligen til Islefman, Cam-
phier, Site Sebastian, Lissabon och flera orter för
1261314 Dal. 10 öre, hvaraf man lägger ihop en
för Sverige fördelatig, och Compagniet hebrande
Summa Summarum af 4992311 Dal. 25 öre S:mt.

Det wore artigt, att kunna med samma nogha-
faga, hwad hela den förromtalta utförslen gjort i
pen-

betningar, eller til hwad summa försälqningen bör
stättas. Ester et hastigt, och för mig görligé, öfver-
slag, går värdet af hela resten til 48 tunnor guld;
och då inberäknar jag järn och smide, rökt och sal-
tad Sill, bräder, alun, beck, tjåra, cabeljo, frakter
för warorna, tillika med skälfängslen och tranen,
som fokades samma år, ehuru dessa waror hwar-
ken blifwet eller blifwa til åsvoentyrs utförde. Li-
kaledes slår jag hit en summa af 597 Dal. för ut-
skippade tråkärl och snidkare-arbeten, tilmekade
twiswelsutan i Lindom.

Hwad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Sommar-Tings-Terminerne för år 1760.

Uti Håradshöfdingens, Herr Niclas Brunieans-
sons Jurisdiction blifwa Åslimbe och östra Hisings
Håradet i Gästgivaregården Kärra den 12 May:
Västra Hisings Hårad i Färjestaden Wedbacka den
29 dito: Inlands Torpe-Hårad uti Gästgivaregår-
den Holm den 10 Junii: Inlands södra dito uti
Staden Kongälf den 16 dito upkallade.

Marstrand. Utom 50 stycken Marsvin, haf-
wa 3 döde Hvalfiskar fågnat dessa stränder med
deras besök, och manat Skårgårds-invånaren, att
göra sig nycta af en fångst, hvilken många Grön-
lands-

landsfarare saken. Isen har först i natt, eller den 15 dennes, vandrat åt sjön.

Besande åro Franse Doctorn, Herr Chevillon och Herr Pellet, Prest hos Franse Ambassadoren i Köpenhamn; utom Norske Köpmännen, Niels Larsson och Jörgen Chrystis: item Byfogden i Moç, Herr Thomas Coegius, Swen Kamp och Eric Blyxt ifrån Uddewalla, samt And. Åberg ifrån Åmål, hos Olof Petersson: åsvenvål Hof-Junkaren och Håradshöfdingen, Herr Carl G. Reuterkrona, hos Olof Westerling på Drottninggatan, samt Ösver-Inspectoren Strömholm ifrån Borås, hos Olof Petersson.

Götheborgske Werelcoursen.

Ondsdagen, den 20 Febr.

London	- -	64 $\frac{1}{2}$	- -	Dal. R:mt.
Amsterdam	- -	59 $\frac{1}{2}$	- -	M:t R:mt.
Hamburg	- -	57 $\frac{1}{2}$	- -	M:t R:mt.

Sma Kyrko-tidningar.

Bönedags-Texter för innervarande år åro redan utkomne, och säljas i gator och gränder. Förste Bönedagen infaller den 18 April, Andre den 9 May, Tredje den 20 Juni, Fjärde den 3 Octob. Texterna åro följande: Ebr. 3: 12. Jerem. 6: 16. Ps. 125: 5. Es. 19: 22. Ps. 130: 7, 8. Act. 3: 19. Ps. 69: 14. Jerem. 33: 6. 2 Cor. 13: 11. Ps. 116: 12. Es. 12: 3, 4. Ps. 48: 11.

Herr

Herr Magister Johan Willin waldes myligen af Lycke Herrar Föreståndarne til Rector vid deras Trivial-Schola.

Prädikanter. I morgen uti Ottesängen Adjuncten, Herr Olof Lindman; i Högmessan Catheta, Herr Mag. Gadda, och i Astonsängen Adjuncten, Herr Mag. Nordblom.

I Svenska Församlingen åro, från den 14 til 21 Febr. födde i Gosse- och i Flickobarn: Döde Herr Martin Sandberg, Bygningskriswaren af Ostindiska Compagniet, Lorens Björk, och Jungfru Talena Bagge af Lungrot; samt 2 Gossebarn af slag och 1 af kopper.

I Lycka Församlingen födt i Flickobarn: Död Jungfru Catharina Elisabeth Müller.

I Kronhus-Församlingen födt i barn: Döde en afledad Soldat af ålderdoms-swaghet, och et barn af slag.

Min Herre,

Om någon skulle få tilsänd, at utgiswa en Almanach öfwer Hallands horisont, 19 år härester; så sändes til en början några meteorologiska rön öfwer Januari månad, under en Polhöjd af 57 grader och 40 minuter, som jag med Hadleys högdmätnings-instrument uttaget. Kan hånda, at en Thermometer kunde dock hängas på någon vägg i Magasinet, fast jag ännu ej har til hands, at lemma någon annan, än den nogaste jag sedt af de Florentinska.

Man

Man wet väl, at ehuru han är af lärde mä
wid Leopoldiska Academien i Florens upfunnen
har han likwäl sina fel. Ty förutan det, at spiri-
tus mister något ester hand af sin spänstighet os-
flytande egenstäck; så gifwa deß afdelnings-grade
liten pålitelighet; ej heller är det så lätt, at ur sam-
förhällesen mellan denne och den Ekströmske, som
brukas på Observatorierna i Stockholm och Upsala
Jag wántar mig doch med första en sådan, då ob-
servationerna kunna med större noghet och säkerhet
anställas.

Ehuruval här waret, så val wid slutet af förra
som början af detta året, några starka winterdagar
som kan hånda, sedan 1709, haft aldrig sina likar
och fastan jag satt up min Thermometer på en tu-
brädvägg i en förstuga, på det alla förändringar
lusten måtte röra honom; så har likwäl spiritus
fruset, som den lärde och bereste Astronomen Ma-
pertuis funnet i Lapmarken, hvareft ostwist är,
földen den tiden waret starkare, än härpå orton
winter. Af det jag uti min dagbok anteknat, är
följande dagar i Januari märkelige:

1760 Jan. 1, 2, 9, 11, 12, 14. Therm. 5 grader
winden N. til D. och D. N. D. lusten klar all-
dessa dagar. Den 3, 4, 10, 13. Th. 6 gr. wind
S. W. lusten strömln. Den 5. Th. 3 gr. wind
D. lusten helt klar. Den 6. Th. 4 gr. wind. D.
N. D. lusten rått klar. Den 7. likaså; men den
8. S. D. med något snö. Den 15. Th. 7 gr. wind
D. N. D. lusten ganska klar. Den 16, 23. Th.
gr. wind. N. och N. D. lusten ganska klar. Den

17, 25. Th. 12 gr. wind. N. D. lusten ljuslig, klar.
Den 18, 27. Th. 14. gr. wind. N. N. D. och S.
W. lusten mulen, dimba, tå. Den 19, 22. Th.
9 gr. wind. N. W. och S. W. lusten halsslar,
snö. Den 20. Th. 11 gr. wind. W. N. W. lusten
mulen. Den 24. Th. 10. gr. wind. S. D. lusten
mulen, storm, häftig snöyra. Den 26, 28. Th. 13
gr. wind. W. S. W. lusten mulen, regn och snö
til skiftes. Den 29. Th. 14 gr. wind. W. til S.
lusten mulen, regn.

Hårfaf kan man likwäl se, hvilka dagar waret
kallare eller lindrigare. Barometern bådar ännu
föränderligt väder och storm.

Walda, den 29 Jan. 1760.

G. F. Hjortberg.

Kundgdrelser.

Admiralitets-Secreteraren, och nu mera Justitia-
tien, Herr Clas Mag. Vibling, ärnar genom of-
fentlig Auction den 26 denna försälja sin på ladu-
gårds-ägorna härstådes belägna ägdom, bestående
af 5 tunnelands åker och ång, utom 2 nya bygnader,
som innehålla 12 eldrum, jämte nödig ladugård.
En hop lössören komma ock samma gång at förytras.

Lyses efter en Poetiss Ande, som waret hete må-
naden osynlig. Den som återställer honom, för-
säkras om en hop infall i wedergåning.

Ulfare af frista bergosten annåle sig hos Herr
Nittau, boende wid reparébanen och västra ham-
nen: denna gången säljas de för billigaste pris,
nämlig 3 Dal. 16 öre S:mt 100.

En

En betydande Auction utlyses til den 4 i nästkommande månad: då följande fastigheter, utom i hop lös ägdom, genom offentligt utrop försäldas nämligen:

1. **Lysgården**, et helt Frelse-hemman, med obeskrifwelig åbygnad, 30 tunnor Korns utsåde och 500 stackars höwall, at ej förtiga god utmark häst- och kohagar, löftfog, laxore-fiske, fällevatten, m. m.

2. **Bräcke**, et halft hemman af samma natur försedt med Ek- och annan löftfog, och brukat 2 Bönder.

3. **Sanlid**, et halft hemman, med lika rånt och fog, som det forra: gamla råntan går ej över 6 Dal. Smt.

4. **Slättan**, et fjärdedels hemman, ässv Frelse, och

5. **Drypetorp**, et sextondels hemman, Kremskatt.

Hemmanen åro belägna i Romelanda socken, längt ifrån Kongåls.

Uti Herr Assistenten Besiens hus på walgatan finnas till köps åtskilliga sortter af friska trågårdsfrö, som nyiligen ifrån utrikes orter inkommet.

Och uti asledna Perquemakerskan Lunds hus på Drottningegatan finnas lediga rum til Pås: priset kan ågarinnan, Jungf. Malena Lund, höras och rådfrågas.

På Torsdags eftermiddag, klackan 3, kommer Ur på 3 Remmare at tiserkännas den, som har bästa lycka på spel.

En Trågårdsmästare åstundas nära vid staden, hvarom mera mundteligen.

Götheborgska Sagafinet.

Lördagen, den 1 Martii 1760.

Lärda Nyheter*.

Som Mohamedanerne räkna sina år från sin Lagiswares flygt ifrån Mecca; så är den Nordiske lagfistaren Odens ifrån Asgård en ganska angelägen tidepunkt i Svenska Historien. Skilnaden består förnämligast däruti, at den Mohamedanska år, i anseende til tiden, ostridig, men den Odenska oändeliga disputer underkastad. En del påstår, at denna sednare fede 188 år före Christi födelse, eller då Scipio Asiaticus uti Syrien slog och försolgde Antiochus den store. Desse formena, at Odin, som efter Sturleson och Langsedgatal flydt

åt

* Under detta namn här jag för denna gången den åran, at framträga en ny mening i Svenska Tideräkningen. Uphöftet till tanken, och hela Afhandlingen, är vår vise Magister Hedström, hvilken med samma bevägenhet intemmat denna Högmålsak, som de redan bekante Lärda Småsaker. Utan tvivel faktar mycken sannolikhet för denne märe tanke: och bedräger jag mig mycket, om ej vår Historicus, för en farlig fejd, inom så knappa och ovanligen insturna gränser,